

תפ"ח 21916/10/14 - מדינת ישראל נגד איגור סטבלצוב, אלכסי שטיין

בית המשפט המחויז בטל אביב - יפו

תפ"ח 14-10-21916 מדינת ישראל נ' סטבלצוב ואח'

לפני כב' השופט שורה דותן - אב"ד

כב' השופט מרדכי לוי

כב' השופט ירון לוי

המאשימה

מדינת ישראל

עו"י ב"כ עו"ד לבנת מלמד

נגד

1. איגור סטבלצוב ע"י ב"כ עו"ד צחי רז

הנאשמים

2. אלכסי שטיין ע"י ב"כ עו"ד בועז קניג

גזר דין

כב' השופט מרדכי לוי:

פתח דבר

1. **שני הנאשמים** הורשו, על פי הودאותם, בעבורות שייחסו להם בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדרי טיעון, כדלהלן:

הבאת אדם לידי עיסוק בזנות - עבירה לפי סעיף 202 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), **סרסות למשיי זנות** - עבירה לפי סעיף 199(א)(2) לחוק, **אי ניהול פנסביի חשבונות** (שתי עבירות) - עבירה לפי סעיף 216(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") וכן בעבירה של **אי הودעה על תחילת התעסוקות ואי הגשת דו"ח שניתי ראשון** - עבירה לפי סעיף 215(א) לפקודה.

כמו כן, **נואשם 1** הורשע בעבירה נוספת של **గריםה לעזיבת המדינה לשם זנות** - עבירה לפי סעיף 376(ב)(א) לחוק.

2. הסדרי הטיעון התייחסו הן לתיקון כתוב האישום המקורי והן לעונש והם כללו עתירה מוסכמת ביחס לעונש של כל אחד מהנאשמים וכן הסכמה על חיוב הנואשם 1 בפייצוי בסך 20,000 ₪ למתלוונת.

עיקרי העובדות

3. על פי עובדות המבוא והאישום הראשון בכתב האישום המתוקן, עובר לחודש אוגוסט 2013 ועד ליום 29.9.2014 או בסמוך לכך, רקמו הנאשמים תוכנית להבאת נשים מרוסיה ואוקראינה, אל מדינת ישראל, על מנת שתספקנה שירותים מינ תמורה תשלום ולפיה הנאשמים מקבלים מחיצית מדמי האتنן שמקבלת כל אישת.

במסגרת תוכנית זו, גרם נואשם 1 לעשר נשים המתגוררות במדינות מזרח אירופה, לעזוב את המדינות בהן התגוררו ולהגיע לישראל לשם אספקת שירותים מינ תמורה תשלום, בתנאים שהובאו להן בשיחות מקדימות.

עמוד 1

נאשם 1 יצר קשר עם הנשים, הבahir להן את תנאי אספקת שירות המין, רכש בעבורן את כרטיסי הטיסה לישראל והנחה אותן כיצד לעבור את ביקורת הגבולה בישראל. בין היתר, הנחה נאשם 1 כל אישة לטעון בכזב כי היא תשאה בישראל כתירתה, העביר לידי חוזה שכירות על פרטיהן וכן הנחה אדם אחר לאשר את נכונות החוזה, אם יהיה צורך בכך.

הנשים שהו במשך מספר שבועות בישראל וסיפקו שירותים מין בהתאם להנחה שני הנאים.

הנאים קיבלו את הפניות הטלפוןיות מלוקחות לאספקת שירות המין, הסיעו את הנשים אל הלוקחות, המתינו להן מחוץ למקום בעת אספקת שירות המין והחזירו אותן לדירה אשר שכרו.

לאחר אספקת שירות המין, קיבלו הנאים מהנשים מחלוקת מהאתן. בנוסף, הנשים מסרו לידי הנאים תשלום עבור שכר הדירה.

על פי האמור באישום השני בכתב האישום המתווך, הנאים לא הגיעו במועד, לפקיד השומה, הודעה בדבר פתיחת עסק בשנת 2013, לא הגיעו במועד את הדוח השנתי הראשון וכן לא ניהלו ספרים לשנות המס 2014-2013.

עיקרי הטעונים לעונש

5. בטיעוניה לעונש, עטרה ב"כ המאשימה לכבד את הסדר הטיעון ביחס לשני הנאים, כדלהלן: באשר לנאים 1 - 22 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ ופיצוי בסך 20,000 ₪ למצלוננת א.ג.; ובאשר לנאים 2 - שנת מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

ב"כ המאשימה הטיעמה כי עמד בפני המאשימה קושי ראייתי להוכיח האישומים, לנוכח העובדה שהמלוננות עזבו במפתיע את הארץ.

ב"כ המאשימה הדגישה את ההתייחסות המחמירה שבפסיכה לעבירות הנדנות ואת הכיעור שבמעשיהם אשר גרמו למצלוננות לעזוב את הארץ מזמן זנות ובכך פגעו בחירותם ובכבודם.

ב"כ המאשימה צינה כי מעשיו של נאים 1 וחלקו בפרטה הנם חמורים יותר ממעשיו ומחלקו של נאים 2.

ב"כ המאשימה הציגה את גילוון הרשותי של נאים 1 (**בימ"ש/1**), שמננו עולה כי לחובתו הרשעה חדש דצמבר 2013 בעבירה תקיפה (סתם) כלפי בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק.

ב"כ המאשימה הוסיפה כי מדובר גיסא נקלחו בחשבון לקולה הودאת הנאים, החיסכון בזמן השיפוטי והעבודה כי התנהלוותם של הנאים כלפי המצלוננות לא עלתה כדי כפיה והפעלת כוח כלפייה.

6. גם ב"כ נאים 1 עתר לכבד את הסדר הטיעון, בהיותו לטעמו סביר והוגן. הסגנור טען כי העונש המוסכם איינו קל והוסיף כי הנאים הודהו בעבירות ומצטער על מעשיהם. ב"כ הנאים עתר לתשולם הקנס והפיצוי המוסכמים במסגרת ההסדר, מתוך הפקדון על סך 25,000 ₪ שבתיק המעצר מ"ת 14-10-21865. כמו כן, בהסכמה ב"כ המאשימה, הוא עתר לעיכוב ריצוי עונש המאסר ביחס לשני הנאים עד ליום 15.9.2015 ולהחזרת הרכב שהוחכרם מנאים 1.

7. ב"כ נאשם 2 ביקש אף הוא לכבד את הסדר הטיעון. הוא הדגיש כי הנאשם הוודה והצדדים הגיעו להסדר הטיעון לאחר עדיבתן של המתלווננות את הארץ. כמו כן, הדגיש הסגנור כי נאשם 2 נעדר עבר פלילי. כן עתר הסגנור, בהסכמה המआשימה, להורות על החזרת סך של 10,000 ₪ שנטפס על גופו של הנאשם ועל החזרת סכום ההפקדה שבוקופת בית המשפט.

8. בדבריהם בפני בית המשפט, שני הנאים הביעו צער על מעשייהם וביקשו מבית המשפט לאשר את הסדר הטיעון.

דין

9. הלהה היא, שאין בהסדר טיעון המתיחס לעונש כדי לפטור את בית המשפט מחובתו לקבוע מתחם עונש הולם, לפי תיקון מס' 113 לחוק [ראו למשל: ע"פ 13/512 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013); ע"פ 13/3856 גוני נ' מדינת ישראל (3.2.2014)].

10. במקורה דן, מדובר במספר עבירות המהוות "**איורע אחד**", בהתאם לסעיף 40(ג)(א) לחוק, שכן מדובר בסדרת מעשים בעלי אופי ונסיבות דומים שבוצעו כלפי מספר נשים במשך תקופה זמן אחת ורצופה, שיש ביניהם קשר הדוק והמהווים מסכת עברינית אחת.

11. במעשייהם, הגיעו הנאשם במידה חמורה בכבודו ובנפשו של הנשים, בחירותן ובלתיות גופן, באינטימיות המקודשת להן, תוך ביזיון, ניצול והשלפתן. בעניין דן, היו הנאשם חלק מרכזי בעסק בו ה"סchorah" אשר הציעו לציבור הייתה נשים "בשר ודם".

12. קיימים מספר שיקולים שאוטם יש לזקוף לחובת הנאשם, ביניהם ניצול כוחם של הנאשם כלפי הנשים, בהיותן חלק מאוכלוסייה זרה, מוחלשת ופגעה, ואף היותם של הנאשם מעבידיהן של הנשים. כמו כן, יש ליתן משקל לחומרה לתכנון של נאשם 1 להוצאה התוכנית אל הפועל ולעברו הפלילי של נאשם 1 וכן לכך שהUberiorות של שני הנאשםים בוצעו במשך תקופה ניכרת.

13. הסרטנות והבאת הנשים לידי עיסוק בזנות - ראויים לכל גנאי ומצדייקים ענישה הולמת שתבטא את סלידתה של החברה ממי שבוחר להפיק רוחים מניצולן של נשים. על ענישה זו להיות מرتעה, אפקטיבית וממשית [על חומרת העבירות הנדונות, ראו והשו: ע"פ 91/3520 תורגמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(1) 441, בפסקה 21 (1993); ע"פ 3204/03 מדינת ישראל נ' בן דוד, פ"ד נח(1) 543, 548 (2003); בש"פ 1991/04 איליצנקו נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(4) 481, 485 (2004)].

כך, למשל, בע"פ 1884/05 חיגר נ' מדינת ישראל (12.12.2005), נדחה הערעור על העונשים שנגזרו על המערערים 2-1 ו-24 ו-20 **חודשי מאסר בפועל** (בהתאמה) - בגין שתי עבירות של הבאת אדם לידי עיסוק בזנות ועבירה של סרשות למשי זנות.

בע"פ 5863/10 גוטיר נ' מדינת ישראל (11.7.2011), נדחה הערעור על העונש שהושת על המערעת - **30 חודשי מאסר בפועל**, בגין חמיש עבירות של גרים לעזיבת מדינה לשם זנות ועבירה של קשרת קשר לבני אדם.

14. בנוסף לכך, כאמור, פעילותם של הנאשם עלתה כדי הפעלת עסק המחייב הוודה לפקיד השומה והגשת עמוד 3

דו"ח שנתי, ומלאו מילאו חובותיהם אלה, ביצעו גם עבירות מס בנגדם לפקודת; אין להקל ראש גם בחומרה של עבירות אלו.

15. אני בדעה כי מתחם העונש ההולם בגין מעשי העבירות של נאשם 1 הוא בין 20 ל-48 חודשים מאסר בפועל; וכי מתחם העונש ההולם בגין מעשי העבירות של נאשם 2 הוא בין 12 ל-30 חודשים מאסר בפועל.

16. בתוך מתחמי העונש ההולם, ינתן משקל לפחות להודאותם של הנאשמים באשיות ולנטילת האחריות על מעשיהם וכן לעובדה שנאשם 2 געדר עבר פלילי.

17. אלמלא הסדרי הטיעון, עונשם של הנאשמים היה ממוקם ברף האמצעי של מתחמי העונש דלעיל. מכאן שהסדרי הטיעון נוטים לפחות, שכן העונשים המוצעים במסגרת הסדרים הם ברף התחתון או הנמוך של מתחמי העונש ההולם.

18. כידוע, סטייה מהסדר טיעון תישא בנסיבות חריגים ונדרים בלבד [על כך ראו למשל: ע"פ 1958 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(1) 577 (2002); ע"פ 11/11/77 פלוני נ' מדינת ישראל (13.2.2013)].

19. במקרה דנן בסוד הסדרי הטיעון עמד בעיקר קושי ראייתי, לנוכח עדות המתלוננות את הארץ, כפי שהטעימה ב"כ המשימה בטיעונה.

20. בנסיבות כוללות אלה, הסדרי הטיעון הינם סבירים ואין מקום לסתות מהם.

21. על כן, אכזר לחברי לכבד את הסדרי הטיעון ולגוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1:

א. מאסר בפועל למשך 22 חודשים, בגיןו 17 ימי המעצר מיום 29.9.14 עד ליום 14.10.14.

ב. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, וה坦אי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה המצוייה בסימן י' לפרק ח' לחוק או עבירה לפי סעיף 376ב או 377א(5) לחוק.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, וה坦אי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 215 או 216 לפקודה.

ד. קנס בסך 5,000 ₪.

ה. פיצוי בסך 20,000 ₪, אשר יועבר למתלוונת א.ג. באמצעות התביעה.

הנאשם 2:

א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, בגיןו 17 ימי המעצר מיום 29.9.14 עד ליום 14.10.14.

ב. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, וה坦אי הוא שהנאשם שלא יעבור עבירה המצוייה בסימן י' לפרק ח' לחוק או עבירה לפי סעיף 376ב או 377א(5) לחוק.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 215 או 216 לפקודת.

ד. קנס בסך 5,000 ₪.

מרדי לי, שופט

כב' השופט שרה דותן - אב"ד

אני מסכימה.

**שרה דותן, שופטת
אב"ד**

כב' השופט ירון לוי

אני מסכימים.

ירון לוי, שופט

סוף דבר

אנו מטילים אפוא על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1:

א. מאסר בפועל למשך 22 חודשים, בגיןו 17 ימי המעצר מיום 29.9.14 עד ליום 15.10.14.

ב. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה המצוייה בסימן י' לפרק ח' לחוק או עבירה לפי סעיף 377ב או 377א(5) לחוק.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 215 או 216 לפקודת.

ט. קנס בסך 5,000 ₪.

י. פיצוי בסך 20,000 ₪, אשר יועבר למיטלוננת א.ג. באמצעות התביעה.

הנאשם 2:

ה. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, בגיןו 17 ימי המעצר מיום 29.9.14 עד ליום 15.10.14.

ו. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם שלא יעבור עבירה המצוייה עמוד 5

בסימן י' לפרק ח' לחוק או עבירה לפי סעיף 376ב או 377א(5) לחוק.

ז. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 215 או 216 לפקוודה.

ח. קנס בסך 5,000 ₪.

לתחילה ריצוי עונשם, על שני הנאשמים להתייצב ביום 15/9/6 עד השעה 09.00 בבית המעצר ניצן, אלא אם כן יורה שב"ס על מקום אחר להתיצבות.

סכום ההפקדה והערבות שבתיק המעצר, מ"ת 14-10-1865, ישמשו להבטחת התיאצבות הנאשמים לריצוי עונשם.

לאחר ובכפוף להתיצבות הנאשמים לריצוי עונשם במועד האמור, ישמשו סכום ההפקדה של נאשם 1 שבתיק המעצר הנ"ל לתשלום הকנס והפיizio למחלוננת א.ג. (באמצעות התביעה), וסכום ההפקדה של נאשם 2 שבתיק האמור לתשלום הכנס, והיתרה והפרות של ההפקדות יועברו לב"כ הנאשמים.

כמו כן, לאחר ובכפוף להתיצבות נאשם 2 לריצוי עונשו במועד וכן לתשלום הכנס כאמור, יועבר לבא-כוcho של נאשם 2 הסכום בסך 10,000 ₪ שנתפס על גופו של נאשם 2.

באישור המאשר יוחזר לבעליו הרכב שחולט, מספר רישי 3358265.

זכות ערעור לבית משפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' אב תשע"ה, 20 ביולי 2015, במעמד הצדדים.

ירון לוי, שופט

מרדכי לוי, שופט

שרה דותן, שופטת
אב"ד